

KRÁSA SEPARACE

Požehnání a přínosy seperace ke Kristu

Bible hovoří o „ozdobě svatosti“ (Žalm 29.2) ve smyslu, jak má být ten Svatý uctíván. Základní Význam slova „svatost“ je „stav oddělení, separace, být oddělen.“ Pán, který je vysoko, je vyzdvižený, je oddělen od všeho, co je pozemské a stvořené. Ten Svatý je oddělen od všeho, co je hříšné, poskvrněné a nečisté. Jeho svatost a Jeho oddělení jdou ruku v ruce. Seperace nalézá svůj základ v samém charakteru Boha, a je to věc krásy a zázraku a úcty.

Jednou z nejkrásnějších věcí na biblické doktríně seperace (oddělení) je, že to není něco, co potřebujeme dělat, ale něco, co již Bůh udělal! Není to něco, za co bychom se měli modlit, nebo o co bychom měli usilovat, je to něco, čeho již bylo milostí Boží dosaženo. Bůh již umístil věřícího do Svého milovaného Syna, kde jsme plně přijati Bohem, a užíváme si Jeho přízně (Efezským 1.6). Od okamžiku, kdy svěříme svoji důvěru Kristu, Bůh nás přijme K SOBĚ, a to navždy: „posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všechněmi, kteříž vzývají jméno Pána našeho Jezukrista“ (1. Kor 1.2, cf 6.11). Bůh nás umístil do Svého Syna (Gal 3.27), a svatější místo nelze nikdy najít.

Stojíme dokonale a úplně v Kristu, Jediném svatém. Jsme svatí Nejvyššího Boha! Je to krása naší slavné pozice v drahém Synu Božím (Kol 1.13).

Co pak musíme udělat? Separace není něco, co musíme získat, ale něco, co musíme žádat. Každý věřící je separován, ale ne každý věřící neustále praktikuje a těší se ze života v separaci, jak to zamýšlel Bůh pro naše dobro. Naše praktiky musí být konzistentní s naší pozicí. Náš denní stav musí vyhovovat naší věčné pozici. Svatí by měli být svatí a my musíme „chodit tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povolání jste“ (Efezským 4.1). Naše vysoké, nebeské povolání se musí hodit ke svaté pouti. Vírou máme tvrdit a zakoušet to, co již Bůh udělal ve skutečnosti. Musíme si pamatovat, kdo jsme v Kristu, a podle toho žít. Termínu „svatý“ se vyznávající věřící často vyhýbají, protože to slovo samé hovoří o svatosti a vyžaduje separaci. Svatý Bůh Rozlišil mezi těmi, kdo jsou spaseni a těmi, kteří spaseni nejsou, a tento rozdíl musí být jasný a dobře definovaný

(Leviticus 11.44,45,47). Nic nesmí tento rozdíl zničit nebo zamlžit. Ti, kteří jsou skutečně Boží děti, musí podle toho putovat, aby Slovo Boží nebylo bráno nadarmo. Jakou radost a privilegium, když jsme nazýváni „Svatými.“

Jeden z důvodů, proč často přicházíme o krásu separace je, protože náš důraz je často na „separaci (oddělení) od“ a ne na „a separaci k“. Podle biblické rovnováhy musí být obě zdůrazněny. **ODDĚLENÍ:** „A protož vyjdětež z prostředku jejich a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte“ (2. Kor 6.17).

SEPARACE K: „Ale budete mi svatí. (oddělení, separování);

nebo Svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji“ (Lev 20.26). Oddělení (separace) je něco krásného a zázračného, protože jejím účelem je dostat nás k Bohu! Ti, kteří jsou

radostně separování ke Kristu musí věřit Pánu Bohu pro Jeho milost a sílu být separování (oddělení) od všeho, co není v harmonii s Osobou Spasitele, Slovem a prací.

Ohnisko mnohých je pouze na ODDĚLENÍ (Separate) OD, a když je to samotné zdůrazněno, vadne krása Boží svatosti. Snažíme se separovat (oddělit) od této skupiny a od té osoby a od této falešné doktríny a od této Biblické školy a od tohoto rozhlasového duchovního úřadu a od této publikace a díky Bohu za každou osobu, která se snaží odhalit omyl a rozlišovat a oddělit se od toho, co je špatné). Problém je jednoduše tento: V naší snaze bojovat s tím, co je špatné a prchat před tím, co je plné omylu, SE NIKDY NEDOSTANEME K BOHU. Prcháme, ale nenásledujeme (1. Tim 6.11). Unikneme před tím či oním, ale nedostaneme se tam, kde máme být, zejména „v skryši Nejvyššího přebývá v stínu Všemohoucího“ (Žalm 91.1). Pouze na tomto skrytém místě člověk pozná separaci (oddělení) a bude se těšit z její krásy. Pojdme si tento princip ilustrovat. Jestliže jsem skutečně separován (oddělen) k Bohu Pravdy, zvolil jsem si Boha pravdy a cestu pravdy (Žalm 119.30), pak se SEPARACE OD stane normální a přirozenou. Moje srdce křičí, „protož všeliké cesty bludné nenávidím“ (Žalm 119.104 a porovnejte verše 128 a 163). Čím více se přibližuji k Bohu, tím dále se dostávám od toho, co jde proti Jeho charakteru.

Jestliže jsem skutečně separován ke Kristu, kdo zemřel za nás na Golgotě, pak se budu děsit a ošklivit si všechny náboženské systémy, které neuznávají kříž Kristův. Já si budu osobovat právo na kříž a budu se jím chlubit, a proto budu úplně proti veškerým náboženským náhradám, které se snaží eliminovat nazbitnost kříže nebo osvojovat si jeho důležitost (Galatským 2.21, 3.1, 6.14, 1. Kor 2.2).

Ve své nejlepší doktrinářské epištole apoštol Pavel začíná ukázkou krásy separace: „Pavel, služebník Jezukristův, povoláný apoštol, oddělený ke kázání evangelium Božího“ (Řím 1.1). Všimněte si, že klade důraz na „separaci k“. Byl naprosto oddán a odevzdán dobré zprávě od Boha, která se soustřeďuje na Osobu a práci Ježíše Krista. Pavlův život byl úplně soustředěn na evangelium Boží. Byla to jeho nádherná separace k evangeliu, která ho přiměla energicky oponovat každému a veškerému falešnému evangeliu (Gal 1.8-9). Boží dobrá zpráva soustředěná na Krista nesmí být překroucena (Gal 1.7)!

Často krásu separace (oddělení) nevidíme. Nevidíme ji, jako něco pozitivního a velmi cenného. Často se na separaci díváme v negativním světle. V den náboženského zmatku a kompromisu to není velmi populární doktrína. Jde proti ekumenickému duchu dneška. Separatisté jsou kritizováni za to, že se oddělují a zraňují tělo Krista. Tito kritici potřebují vědět, že tělo Kristovo nemůže existovat bez separace. Člověk musí být separován, aby byl v těle Krista. Nikdo se nemůže stát členem Kristova těla bez posvěcení. Nikdo kromě svatých nemůže být členem! A praktická čistota a jednota těla věřících závisí na tom, že svatí budou žít svatě! Separace (oddělení) je životně důležitá pro zdraví a svědectví pro celé shromáždění!

Chybějící separace je právě to, co bolí tělo Krista. Lidé uznávají chirurga, který odstraní smrtelný nádor z těla, ale v duchovní říši nerozumí, proč je třeba se rychle a přísně vypořádat s falešnou doktrínou (porovnejte 2. Tim 2.17). Lidé by nikdy vědomě netolerovali prodej jedu v lékárně a přesto těm samým lidem nevdají jedovaté doktríny, kterými se krmí davy těch, kdo neznají Boha a neposlouchají učení Kristovo (1. Tim 4.2/ 2. Tim 4.3-4).

Konečně, zázrak skutečné separace (oddělení) je vidět ve svých výsledcích. Skutečné praktikování Biblické separace (oddělení) z pohledu a hlediska světa opravdu není populární a jednoduché. Z Božího pohledu je to však nezbytně nutné a v Kristu je to naše příjemná povinnost. Nekompromisní lojalita k Pánu povede k

pozitivním výsledkům, jak z hlediska času, tak věčnosti. Dr. G. Campbell Morgan jednou o kráse opravdové separace (oddělení) s naléhavou pronikavostí uvedl:

Existuje tolerance, která je zradou. Existuje pokoj který vede k paralýze. Je čas, kdy církev musí říci NE těm, kdo se s ní chtějí spojit v její práci na základě kompromisu. Tento postoj stranou vede k vyloučení a pronásledování, ale zachová si moc a vliv. Jestliže by Boží církev v dnešních městech stála stranou zásad tohoto věku, byla oddělená od školských materialistických filozofií a brala si za svědka, pouze dostatečnost Krista a dokonalost Jeho spasení, pak by bez ohledu na pronásledování a vylučování a zraňování k ní hleděli lidé v okamžicích krize, žalu a národní potřeby. Důvodem, proč lidé v dnešní době nevzhlížejí k církvi je, že zničila svůj vliv kompromisem. Kéž energicky hledáme a udržujeme čisté svědectví pro Krista v těchto temných a obtížných dnech a kéž je nám „přítomná i ochotnost Hospodina, Boha našeho“ (Žalm 90.17).

Bezplatné korespondenční

Studium Bible

-Pastor George Zeller

Napište informace na stroji nebo
hulkovým písmem.

Příjmení

Jméno

Ulice

Město

PSČ

Věk _____ Vite, že jste spaseni? _____

Tyhle informace jsou z Bible Kralické z roku 1613